

SZÍNPADI MUNKATÁRSAK:

Hangosítók: **Jócsi Szabolcs, Lukács Szabolcs**

Világosítók: **Ambrus Zsolt, Horváth Csaba, Vargha Zsolt**

Öltöztető: **Nyisztor Angéla**

Kellékesek: **Kocsis Olga, Kovács Ibolya**

Fodrász: **Győry Andrea**

Diszletezők: **Albert Nagy Géza, Bartalis Szabolcs, Barti István,
Farkas Csaba, Gecse László, Kecskés István, Olajos Károly, Orbán István**

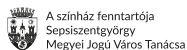
A műsorfüzetet szerkesztette: **Nagy B. Sándor**

Grafika: **Wanek Ferenc**

Köszönjük a **Dália Kft**-nek az előadás létrejöttéhez nyújtott támogatást.

Bemutató: 2023. május 14.

ta TAMÁSI
ÁRON
SZÍNHÁZ 2022/
2023



SZEREPOSZTÁS:

Anya: **Pál Ferenczi Gyöngyi**

Tanítónő: **Gajzágó Zsuzsa**

Gondnok, Fodrász, Eladó a turkálóban: **Szakács László**

Apa: **Erdei Gábor**

Gyerekek:

Janka: **Varsányi Szabolcs**

Erik: **Kónya-Ütő Bence**

Dzsenifer: **Korodi Janka**

Klari: **Benedek Ágnes**

és:

Nő a pszichiátrián, Bodza, Szülő, Gyerek: **Vass Zsuzsanna**

Cintula, Hajléktalan, Orvos, Szülő: **Pignitzky Gellért**

Béluka, Pincér, Rendőr, Páciens, Szülő: **Nagy-Kopeczky Kristóf**

Szülő, Gyerek: **Csomós Tünde Tímea, Gazda Szende**

Szülő: **Bartalis Szabolcs**

Rendező: **Radu Afrim**

Rendezőasszisztens: **Dálnoky Réka**

Díszlet- és jelmeztervező: **Irina Chirilă**

Koreográfus: **Flavia Giurgiu**

Zene: **Kónya-Ütő Bence**

Ügyelő: **Csomós Tünde Tímea**

Sűgő: **Gazda Szende**



Pass Andrea

NAPRAFORGÓ

Rendező:
Radu Afrim



Fotó: Dömölky Dániel

Pass Andrea

Pass Andrea ragyogó természetességgel alkot egyszerre játékos, élő és intenzív szövegeket, a mindennapokban gyökerező, mégis túlpontossággal komponált, érett és közvetlenül ható drámákat. A Pass Andrea előadásokban szerves egységben létezik együtt szöveg és színház, játszó személy és elhangzó dialógus, a konkrét tér, ahol néző és előadó találkozhatnak, és a szavakból, gesztusokból, szemvil-lanásokból, mozdulatokból épített másik, teremtet világ. Ahol a hétköznapi (vagy annak tűnő) mondat egyszerre tud váratlan mélységekbe vinni, egészen új arcát mutatni, új impulzusokat adni – az erőltettség, konstruáltság, vagy a tetten érhető „hatást akarok” parancsoló imperatívusza nélkül. Egyszerűen színház, szinte észrevétlenül jó (persze ahhoz túl erős és bőr alá sugárzó, hogy ne vegyük észre), mesterkéletlen és érzéki színház, mindig olyan tükröt tartva nekünk, amely megbűvöl és átvilágít egyszerre, láttat és játszik, és legbensőbb élményanyagainkból építkezik. Rácsodálkozhatunk: hát ilyenek is vagyunk? Hát ezt sem tudtuk jól elrejtetni? Hát ezt is kimondja helyettünk valaki, hol megbűvölő provokációval, hol egy kristálytisztasággal álló pillanat csendjébe rejtve?

Sediánszky Nóra laudációja nyomán, mely 2019-ben *Az évad legjobb magyar drámája* díj nyertesét és annak munkáját (Pass Andrea: *Eltűnő ingerek*) méltatta.



Fotó: Barabás Zsolt

Radu Afrim

„...képzőművész szerettem volna lenni, de nem jutottam be az egyetemre, még a 90-es évek előtt. Aztán beiratkoztam a filológiára, és rengeteget szenvedtem amiatt, hogy képek helyett szavakkal kellett foglalkoznom. Az egyetem elvégzése után románirodalom-tanárként dolgoztam Kolozsváron, és beiratkoztam a rendezői szakra. Olyan szakmát választottam, ahol képekkel és szavakkal is foglalkozhatom egyszerre. Tudtam, hogy ezzel a döntéssel a dilettantizmus útvesztőjébe is kerülhetek, hogy elveszíthetem az önkontrollt, és messze túlkerülök a jó ízlés határain. Többnyire az intuícóra építek, amikor dolgozom, az intuícóra és a dokumentálásra, nem pedig az inspirációra, az ihletre alapozok. Dokumentálni szeretném ahogyan élünk, érzünk ma Európában. Megértem azokat a rendezőket is, akik a szavak színházát választják, előfordul, hogy tetszenek is ezek az előadások, de én nem tudom ezt az utat járni. Nagyon sok zenét hallgatok, zene nélkül egyetlen lépést sem tudok tenni a lakásban, és eléggé idegesítő vagyok a zeneszerzőknek, akikkel együtt dolgozom, mert sokszor beleszólók a munkájukba. A színház, a fotó, a vizuális művészetek nagyon jól megférnek egymás mellett, az előadásaimban is használom más művészetek eszköztárát. Elsősorban azonban színházi rendezőnek tartom magam, erről van oklevelem, és sok esetben csak ez számít...”

„A legfontosabb lépés a rendezésben a szövegről való lemondás. Nem sok időt töltünk el az olvasópróbákkal, legfeljebb 3-4 napig ülünk az asztal mellett, aztán én leteszem a leírtakat. A színészek kezében ott marad, de én meg akarom találni azt a világot, amely a szavak mögött rejtőzik. Ezért sokszor kapok kritikát, mert megváltoztatom a szöveget, belemászok, kivágok belőle, megváltoztatom a szereplőket, de továbbra is azt hiszem, hogy a rendezőnek nem kell szolgálnia a drámaírókat. Az irodalom és a színház két különálló művészet. Sok olyan előadást láttam, ahol a szöveg hallható volt ugyan, de az előadás mégsem kezdődött el, és ez engem kifejezetten zavar. Az előadás nem szöveg, az előadás egy világ, amely a szövegre épül. Bár a minimalista színház nem sokat törődik világok felépítésével, én nem ezt az utat választottam. Amikor egy színműre nem tudok egy világot építeni, akkor félreteszem. Nincs semmiféle receptem arra, hogyan alakul előadássá egy szöveg, majd minden alkalommal másként történik. Valójában nagyon sok az előre nem látható tényező, a színészek pedig nagyon törekeny lények, a próbák alatt sokszor azt érzem, hogy minden összeomlik, de van olyan is amikor kivirágzik az egész, vagy egyszerűen unalom, fáradtság és érdektelenség uralkodik el...”

Fám Erika: *Építkezésvezető szeretne maradni* – interjú Radu Afrimmal
Krónika napilap, 2015. augusztus 6. (részlet)

A román színházi élet fenegyerekének tekintett Radu Afrim a klasszikusok merész rendezői átdolgozásairól, valamint orosz, dán, svájci, német, francia, norvég, lengyel, román és magyar kortárs darabok többnyire adaptált formában történő színpadra állításáról vált ismertté. Munkáinak egy része improvizációra épülő, előadásai szövegtől függetlenül gyakran maga írja. Románia számos színházában rendezett már, gyakran dolgozik magyar társulatokkal. Három alkalommal nyerte el a Román Színházi Szövetség legjobb rendezésért járó UNITER-díjat, legutóbb a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatánál 2015-ben rendezett *Nyugalom* című előadásért.